NY TID

·ORGAN·FOR·SOCIALISTISK·UNGDOMSFORBUND·I·DANMARK·

Nr. 3 | ABONNEMENT 35 ØRE HALVAARET | 1. Juni 1908 | ENKELTE NUMRE 5 ØRE | 4. Aarg.

Socialistisk Ungdomsforbunds Formaal er at forberede den sociale Revolution ved et planmæssigt Arbejde for Udbredelsen af den moderne Socialisme blandt den arbejdende Ungdom.

I Kamp.

Vi strider stærke Dag og Døgn
mod Præstevældets Liv og Løgn,
der lokker med
en Salighed,
som ingen — ingen kender.
Vi kæmper mod den sorte Hær,
der truer med et Sted især,
hvor Sjælene i Flammebaale brænder.

Vi strider stolte mod den Magt,
der er i Præstekjolen lagt
igennem Aar,
der lige gaar
til Sagn og Myters Dage.
Vi ved, vor Kamp vil blive lang
mod Kirkeklokkens bløde Klang,
men ej et Fjed vi fjærner os tilbage.

Thi vi vil sejre i vor Strid
og naa en stor og herlig Tid,
hvor Overtro
ej finder Ro
i tanketomme Celler.
Vi ved, der komme vil en Dag,
da i det store Hovedslag
vi Præstehærens sidste Flanke fælder.

Og da skal Fortids-Frygt for Gud
og haarde, stive Bibelbud
om Ild og Glød
i Helveds Skød
i Rang med Oldtidsminder.
Og uden Angst skal alle dø
som Livet, der ved Strand og Sø
om Efteraaret lydløst staar og svinder.

Vor Magt er stor: en Verden ny,
hvor ikke én ved Morgengry
med helligt Sind
og Graad paa Kind
vil knæle ned og bede.
Ja, vi engang vil naa det Maal,
hvor Præstebavl om Brand og Baal
som Heksesnak i Mørket holdes nede.

A. P. Bjarnholt.

§§

Udrag af Grundloven af 5. Juni 1849:

§ 5. Kongen skal tilhøre den evangelisk-lutherske Kirke (som Bevis paa Religiónsfrihed).

§ 6. Kongen er myndig, naar han er fyldt 18 Aar. (Se iøvrigt § 30).

§ 12. Kongen er ansvarsfri. Hans Person er hellig og ukrænkelig. (Vi erindrer Sagen om »Straamanden«).

§ 18. Kongen erklærer Krig og slutter Fred. (Hvad vedrører det os?).

§ 30. Valgret . . . har enhver, . . . naar han er fyldt 30 Aar. (Det maa altsaa være mere ansvarsfuldt at være Vælger end at være Konge).

§ 55. Ethvert nyt Medlem (af Rigsdagen) aflægger Ed paa Grundloven. (Ogsaa Socialdemokrater).

§ 82. Ejendomsretten er ukrænkelig. Ingen kan tilpligtes at afstaa sin Ejendom, uden . . . mod fuldstændig Erstatning. (Adelen skal derfor have Kapital for Afstaaelse af Jorden).

§ 88. Borgerne har Ret til at samle sig ubevæbnet. (Dog ikke «S. U. F.»s Medlemmer).

§ 92. Enhver i Lovgivningen til Adel, Titel og Rang knyttet Forret er afskaffet. (Naar »evig Tid« udløber. Husk Højesteretsdommen for nylig, hvor de »adelige« Frøkner fritoges for Skat).

Fest.

De klоge konservative fejrer i denne Tid Grundlovsfest.

De religiøse — og deriblandt kan de øvrige konservative iberegnes — holder samtidig Pinsefest.

Men alle vi andre glæder os i disse Dage ved Livet i den fri Luft. Vi blæser baade Grundlov og Pinse en lang March.

Vi finder ingen Anledning til at feste for en Lov, der siger, at »Ejendomsretten er ukrænkelig«, og som brutalt haaner alle os, som endnu ikke er bleven saa gamle og dermed heller ikke saa ødelagte, at vi er sløvede for alt, hvad der hedder Retfærdighed.

Og vi kan heller ikke glæde os ved den Parabel, som meddeles i Biblen og som giver Pinsen sit religiøse Præg — den Parabel, at »der kom Ildtunger fra Himlen og satte sig paa Apostlenes Skuldre, og de talte med fremmede Tungemaal«.

Vi ser, at den nuværende Ejendomsret er den direkte Skyld i Menneskehedens Elendighed; og vi ved, at intet Menneske taler et »fremmed« Sprog uden først at have lært det.

Nej! Naar vi fejrer Fest, da er det for Sundhed og Sandhed.

Vi glæder os ved en Fridag, at vi kan slippe ud i Sol og Luft, vi, som daglig tilbringer Livet i Skyggen i en forpestet Atmosfære.

Vi glæder os ved, at vore og vore Kammeraters Krav om andre Livsvilkaar i stigende Grad formaar at kuldkaste alle falske Begreber, selv om disse Begreber er dækket af Mystikkens Slør.

Vi glæder os i Bevidstheden om, at vi gaar lysere og varmere Tider i Møde og at vi — bevidst eller ubevidst — vinder Tilslutning fra hele den store Skare, som det moderne Liv har løsrevet fra gamle Traditioner.

Vi holder Glædesfest!

— — —

Vi! — Ja, det er os, som er saa heldige, at vi har nogenlunde Arbejde, og som formaar at tjene saa meget, at vi kan leve sundt og godt en enkelt Dag, og som denne Dag kan glemme alle vore nødlidende arbejdsløse og arbejdsødelagte Kammerater.

Mindes vi et Øjeblik de virkelige Forhold, da er Festen forbi.

Mikkel Christensen.

Organiseret Oplysningsarbejde.

er Skolens Arbejde, men da Skolen saa vel som alt andet hviler paa Klassesamfundet, kan den ikke tjene som Mønster for os og vor Bevægelse. Skolen og dens Arbejde hviler paa Tvang, vor Bevægelse og dens Arbejde paa den personlige Frihed.

Frihed til selv at vælge, om man vil deltage og paa hvilken Maade og hvor meget man vil lære, og hvad man vil lære.

Paa dette Grundlag maa Arbejdet sættes i System, maa Oplysningsarbejdet organiseres.

Vi siger derfor ikke til det og det Medlem: »Du skal deltage«. Nej, vi siger: »Den af Jer, der har Lyst til nærmere at sætte sig ind i de sociale Spørgsmaal, ikke for at blive nogle halvvidenskabelige Hængehoveder, der sidder i en eller anden Klub uden praktisk Deltagelse i Klassekampen, men for at uddanne Jer til Agitatorer, der oplyste og dygtige med teoretisk Ballast kan gaa foran i Klassekampen, til Gavn for Arbejderklassens Frigørelse, kom!«

Jeg tror ikke, at alle Afdelingsmedlemmerne kommer, men jeg tror, at de, der mener noget med deres egen Udvikling, kommer, og de er tusind Gange bedre Elever end Skolens Tvangselever.

Formen for Arbejdet bør være Klubben, og Princippet for Undervisningen bør være Selvudvikling.

Klubbens Elevantal bør ikke overstige 10, er der flere, bør der straks dannes en ny Klub.

Klubbens Arbejdsmaade maa være den, at Medlemmerne hver efter sit Ønske væl-

ger sit Emne og efter Tur indleder en Diskussion paa Klubbens ugentlige Møde. Er Klubmedlemmerne energiske, kan der udmærket holdes to Møder ugentlig.

Det enkelte Klubmedlem vil hurtig mærke, om han har særlige Anlæg for skriftlig eller mundtlig at fremsætte sin Mening, derfor skal det staa den enkelte frit for, ling, som han da oplæser paa Mødet, eller om han vil indlevere en skriftlig Afhandhan vil tale ved Hjælp af Manuskript.

Det næste Spørgsmaal er: Hvilke Emner bør Klubben tage op til Drøftelse. Svaret kunde kort og godt lyde: »Det sociale Spørgsmaal«, men det sociale Spørgsmaal er stort og alt omfattende, derfor maa man nødvendigvis have et Princip eller System at gaa efter.

Om dette kan der diskuteres. Jeg har tænkt, at man først behandlede »Oldtiden«, derefter »Middelalderen« og til Slut »Vor Tid«.

Satte vi for Ekspl. Klubbens Vintertid til 4 Maaneder med to Mødeaftener om Ugen, det vilde mindst give 30 Møder med 30 forskellige Emner, det giver 3 Indlæg for hvert Medlem foruden Lejlighed til Diskussion paa hvert Møde.

Deler vi disse 30 Emner lige, saaledes at Oldtiden og Middelalderen bliver behandlet i de 15, medens »Vor Tid« behandles i øvrige 15 Timer, tror jeg, at Eleverne af dette Kursus vil faa en meget stor Indsigt og Forstaaelse af det sociale Spørgsmaals Udvikling indtil vore Dage, hvor de selv staar midt i Kampen for dette det største Spørgsmaals Løsning.

Hvad Emnerne angaar, vil jeg paa Forretningsudvalgsmødet, der afholdes Tirsdag den 2. Juni, forelægge en Foredragsplan, som jeg da tænker i de nærmeste Dage vil blive tilstillet Medlemmerne. Ligeledes vil der fra Forretningsudvalgets Side blive givet Anvisning paa Kildeskrifter. Ved Indkøb af Kildeskrifter kommer vi til et Spørgsmaal af økonomisk Art, som jo desværre ikke er vor stærke Side.

Det er det forbandede Spørgsmaal, den ubemidlede Ungdom altid løber imod, naar den vil kæmpe sig op og frem ved sine Evners Hjælp.

En god Sag skal dog ikke standses herved. Forretningsudvalget har allerede en Gang drøftet denne Side af Sagen, og vi var alle enige om, at Forbundet maatte ofre alt, hvad det paa nogen Maade kunde ofre til Sagens Fremme. Det vil nu blive drøftet paa Tirsdag og taget Beslutning om, paa hvilken Maade vi løser Spørgsmaalet.

Der er to store Spørgsmaal tilbage endnu, som Klubmedlemmerne med Berettigelse kan spørge om, nemlig, hvorledes kan vi, som er upaavirket, læse en Bog, uden at Forfatteren paatvinger os sin Mening? eller med andre Ord, hvorledes kan vi danne os en selvstændig Mening ved at læse andres Mening? Det næste Spørgsmaal er, hvorledes skal vi gaa frem, naar vi for første Gang skal holde et Foredrag? eller hvorledes bør man holde et Foredrag?

Af Hensyn til den ringe Plads i vort lille Blad og af Hensyn til, at Klubvirksomheden indenfor de enkelte Afdelinger sikkert vil tage en Maaned til det forberedende Arbejde, vil jeg først besvare disse to Spørgsmaal i næste Nummer af Bladet.

I den kommende Maaned haaber jeg, at de forskellige Afdelinger vil tage Klubspørgsmaalet op til Drøftelse paa Medlemsmøderne og tage Bestemmelse om alle de smaa og lokale, men dog betydningsfulde Ting, der er at ordne, for at Klubsagen kan forløbe tilfredsstillende, naar den endelig begynder at virke og arbejde.

Der er sikkert mange Spørgsmaal, som Afdelingernes Styrelser og Forbundsstyrelsen maa konferere om, inden Sagen kommer i Orden, derfor vil jeg haabe at høre lidt mere fra Afdelingerne end hidindtil. Blæk og Papir koster da ikke saa meget, og et nøje Samarbejde mellem os er en Nødvendighed, hvis vi skal gøre vor Pligt paa den Plads, vi ved Medlemmernes Tillid er sat til at varetage.

Skriv derfor til os, naar der er noget, I mener er af Interesse for Sagen; fra Forbundsstyrelsen skal der blive gjort alt, hvad Forbundets Evner formaar.

Kammeratlig Hilsen!

Chr. Christensen.

En Forbundsfælle.

Adskllige Blade er det, der i Aarets Løb udgives og ofte igen forsvinder, uden at andre end de aller nærmest interesserede skænker det en Tanke.

Og det er meget naturligt.

Thi dette, at et Blad startes, betyder jo som Regel kun det, at der aabnes en Kræmmerbod. Et Blad skal være et Levebrød for et Par enkelte Mænd; dets Principer maa kun være de sædvanlige forretningsmæssige: at opsnuse, hvilke Varer der gaar bedst i Handelen og falbyde dem i saa stor Mængde som muligt, saa at der kommer Fart i Forretningen og Fortjenesten bliver god for de Folk, der har søgt sig et Levebrød ad den Vej.

En Afvigelse fra Reglen er det, der er sket nu i disse Dage, hvor vi igen har haft Lejlighed til at tage et nyt Blad i Øjesyn, nemlig «Socialistisk Arbejderblad«.

Her er det ikke et Par Kræmmere, der staar og sjakrer med hvad et sensationslystent Publikum ønsker at læse, her er det ikke et Par Romanskrivere, hvis Specialitet det er at skrive slibrige Historier for den Del af Publikum, der særlig ønsker denne Lekture.

Nej! Her er det klassebevidste Arbejdere, der som Livsmaal har sat sig: at arbejde for Udbredelsen af socialistisk Forstaaelse, at arbejde for, at Arbejderbevægelsen kan blive ført som en ren Klassekamp, uden Kompromisser med den borgerlige Klasse eller de borgerlige Principer.

Dette er Grundlaget, hvorpaa »Socialistisk Arbejderblad« er startet.

Socialistisk Forstaaelse! Socialistisk Oplysning! Disse Ord er komne til at skurre fælt i mange Arbejderes Øren.

Og hvorledes skulde det være anderledes?

Enhver Kritik, der hidtil har været rejst imod de socialdemokratiske Føreres Taktik, er af disse systematisk bleven kneblet og undertrykt.

Enhver Kritik, den være saa s u n d, saa berettiget som muligt, fremsat af Folk med virkeligt Kendskab til de socialistiske Teorier, og som netop i Kraft af denne Viden har indset og kritiseret det uheldige i Ledelsen indenfor Socialdemokratiet, har aldrig kunnet komme til Orde i Arbejderpressen.

For en saadan Kritik har »Soc.-Dem.«s og Efterløberes Spalter altid været lukkede, hvorimod det ikke har manglet paa Plads, naar det gjaldt at stemple Opponenterne som Forrædere imod Arbejderklassen.

Det er den Udvej, man altid har fundet paa, naar Oppositionen blev saa højlydt, at den ikke kunde t i e s ihjel.

Og det samme er det, der gentager sig nu, da Oppositionen — den, der betyder noget — er bleven saa stærk, at den selv kan udgive en Dagspresse.

Man sætter Sp'id melem Arbejderne!

I Stedet for tolerant at lade de forskellige Anskuelser gøre sig gældende indenfor e t stort Parti, tillader man kun de Anskuelser, der falder i Traad med Førernes, at komme til Orde — og tvinger derved Oppositionen til at danne et selvstændigt Parti.

Dette er, hvad der nu er sket — og nu begynder Forfølgelsen.

»Anarkister! Splittelsesmænd! Forrædere!« lyder den advarende Røst fra den gode gamle Hyrde derinde i Farimagsgade — »Anarkister! Splittelsesmænd! Forrædere!« gentages det arrigt fra de halsende Vogterhunde omkring fra de politiske Suleiade — og derude fra den store Faarefold svarer det bange, brægende Ekko igen: Anarkister! Splittelsesmænd! Forrædere! Og mistænksom betragtes enhver fremmed. — Er han en autoritetstro Tilhænger af vort Parti, er han en af vore egne? — Eller er han en af de nye, en Splittelsesmand, en Forræder?

Denne Mistænkeliggørelse er Frugten af Socialdemokratiets Oplysningsarbejde.

Man har forvirret Begreberne om Enighed og Sammenhold. Enighed er Stagnation; men kun ved at respektere og drøfte de forskellige Meninger naar man til et virkeligt Sammenhold: en levende Solidaritetsfølelse, en virkelig Klassebevidsthed.

Det er ad den Vej, den socialistiske Arbejderbevægelse skal naa sit Maal.

Og det er ad den Vej, »Socialistisk Arbejderblad« vil være med til at lede Arbejdernes Frigørelseskamp.

I Haab om, at dette Arbejde maa være frugtbringende — Velkommen!

Alf. Nielsen.

Maaneds-Revue.

Sig selv lig.

Forskellige Blade meddeler, at der mellem Krigsministeriet og Generaldirektionen for Statsbanerne er truffet en Overenskomst, der gaar ud paa, at et Antal Underofficerer hvert Aar uddannes til Portører.

Selvfølgelig skal det motiveres med, at et større Mandskab er nødvendigt i »Krigstilfælde«; men mon ikke det »Krigstilfælde«, der tænkes paa, er en eventuel Kamp mellem Banepersonalet og dets Udbyttere?

Det er sikkert Sandheden.

Regeringen vil sikre sig Transporten, men den tør ikke sige det ærligt.

Den optræder her som sædvanlig.

Altid falsk! Altid lumsk!

Agiter for Ny Tid. Eneste socialistisk Ungdomsblad. 5 Øre pr. Nr.

Modbydeligt!

I den senere Tid har der været stærkt Røre indenfor den arbejdende Klasse. Det har drejet sig om, hvilken Stilling, der burde tages overfor Arbejdsløsheden.

Mange har ment, at den af »Soc.-Dem.« anviste Maade paa at løse Spørgsmaalet ikke var tilstrækkelig, og de har derfor anvist andre Veje. Men alt det, der er bleven fremført fra denne Side, er bleven ganske forkætret.

Der er dog en slem Hage ved denne Forkætring.

Som et typisk Eksempel derpaa kan fremføres, at Redaktøren for »Socialdemokratisk Ungdomsforbund«s Organ »Fremad« udtalte i en Diskussion i »Karl Marx« for kort Tid siden, *at der selvfølgelig ikke var det mindste at indvende mod de fra anden Side fremsatte Forslag, saafremt det var muligt at faa Flertallet til at slutte sig til disse.* Men da han ikke troede derpaa, mente han ikke, at disse nye Midler burde anbefales.

Føj!

Er der nogen Tanke, der kan betegnes for »modbydelig«, saa er det den, at vi ikke skal hævde Sandheden, hvis Flertallet er imod den.

Men enhver Stilling har jo sine Grunde, og der er ingen Tvivl om, at en saadan Stilling er heldig for dem, der er paa Jagt efter et »Lederskab«. Og det lader til at være den Slags Mennesker ligegyldigt, om de skal arbejde med eller mod deres egen Overbevisning.

En god Mundfuld.

Der er i København dannet en ny Oplysningsforening, der kalder sig Socialistklubben. Den vil arbejde i Tilslutning til Partiet med Hr. Borgbjerg som Fanestang. — Som Formand funge-

rer en Hr. Mac, som er jaget bort fra Højrebladet »Aftenposten«, hvor han i dette Blads Spidsartikler oversavlede de ordensbehængte Snobber.

Det bliver sikkert en slem Mundfuld »socialistisk« Oplysning, denne Herre kan servere.

Velbekomme!

Husk Afdelingens Møde!

»Frivilligt«.

Ifølge Bladenes Notitser er det kendte »Frivilligt Drengeforbund«, hvis smaa Medlemmer løber rundt med en Bøsse paa Nakken, ved deres sidste Generalforsamling officielt bleven indlemmet i »K. F. U. M.« som en yngste Afdeling.

Selvfølgelig hører de ogsaa hjemme der. Militarismen og Kristendommen virker i skøn Forening. Men det er underligt, hvorfor dette Forbund bærer Navnet »frivilligt«.

Det kan da ikke siges, at denne Indlemmelse for Børnenes Vedkommende er sket frivilligt, idet kun de voksne Medlemmer har Stemmeret, og det er lige saa lidt frivilligt fra Børnenes Side, at de i det hele taget staar i Forbundet.

Det er Børn, der af skrup religiøse Forældre er opammede med Bibelen i Haanden, og som senere er paavirket af gamle Tanter og religiøse Lærere.

I 8 a 10 Aars Alderen er de saa af Forældrene indmeldt i dette Forbund, en krigsgal, religiøspatriotisk saakaldt Idrætsforening, der som bekendt er bleven ledet af konslig degenererede Teologer.

At Børnene efter en saadan Paavirkning er saa aandelig sløve, at de finder sig i en fortsat Vandring i samme Spor, er let forklarligt, men Valget er ingenlunde frivilligt.

Vi maa sikkert forstaa Ordet *»frivilligt«* saaledes, at de Mænd og Kvinder, som har paataget sig at lede dette Forbund, *»frivilligt«* har paataget sig at udøve aandelig Tvang over disse Børn.

— Bare de nu ikke lønnes for dette »Arbejde«, for saa er ogsaa denne Antagelse forkert.

Skaf et Medlem!

Parade.

Dronnigen har i den forløbne Uge holdt Parade over en Del Plejebørn.

Det er foregaaet paa den Maade, at hun har sendt Bud efter nogle udvalgte Plejemødre, som saa har vasket og pudset deres Plejebørn og er gaaet op til Dronningen med dem.

Og har som Belønning modtaget et kongeligt Nik og et Par Ører.

For Dronningens egen Skyld vil vi haabe, at hun ikke er saa dum at tro, at hun paa den Maade kan sætte sig ind i Plejebørnenes Forhold.

Vi anmoder hende om at gaa rundt i Fattigkasernerne og betragte de Forhold, hvorunder Børnene der lever.

Men saa stor er Interessen vel ikke, at hun skulde gøre sig den Ulejlighed.

Og for os er det da for Resten ogsaa ganske ligegyldigt.

Afdelingerne bedes indbetale Forbundskontingentet hurtigst.

Elias —!

Igen har vi haft en Kirkeindvielse her i Byen.

Det sker nu ret jævnligt — og Aarsagen er let at finde.

Efterhaanden som Socialismen mere og mere vinder Fremgang i Underklassen, svækkes Tilliden til Religionshumbuget; derfor maa der oprettes et tilsvarende Antal Fordummelsesanstalter, en Modgift imod Oplysningen, at Arbejderne ikke skal blive for kloge.

Og der er en Grund til.

Overklassens mandlige Afkom er med Tiden blevet saa degenereret, at det ikke kan anvendes til nyttigt Arbejde; de kan kun bruges som Præster eller Officerer. Under en saadan Maske skjuler de deres Usselhed.

Men de er mange, som venter.

Derfor skynd Jer, alle I fromme, troende Guds Faar! Spyt rigelig i Bøssen, alle I fattige, som ikke skal samle paa Liggendefæ! Giv gladelig den sidste Skærv til Fordummelsesanstalterne! Hvad betyder det, om I sulter ihjel?

Naar bare det sker i lyksalig Dumhed.

— Og Fedesvinene kommer i Sti.

84,461 Kr.

Børnehjælpsdagen er forbi. Pengene er talte. Der er ialt indsamlet 84,461 Kr.

Vi fristes nu til at spørge, om de Børn, som derigennem bliver mættede, muligvis skulde sulte, saafremt disse Penge ikke var indkomne ad denne Vej?

Hvis det er Meningen, saa maa den besiddende Klasse repræsentere den yderste Grad af Raahed, en Raahed, som vi med alle Midler maa søge at faa udryddet.

Og hvis det ikke er Tilfældet, ja saa er disse Penge jo netop *tigget ind til den besiddende Klasse.* Thi naar Pengene indkommer paa en saadan Maade, fritages denne for at give Afkald paa en lignende Sum af det røvede Udbytte.

Vi vil nærmest antage, at den sidste Løsning er den rette.

Denne Godgørenhed adskiller sig ikke fra Godgørenhed i al Almindelighed.

Vort Billede i Dag, som er hentet fra »Henry Georges Bladet«, giver en karakteristisk Skildring af hele dette Gøglespil.

Vor Afdeling i Thisted i Kamp.

Det er ikke alene mod Overklassens Fordummelse, vi nu skal kæmpe; et Eksempel fra Thisted taler for, at vi nu skal til at kæmpe for vor Eksistensberettigelse i den moderne Arbejderbevægelse.

Der har længe indenfor de Ledende i de socialdemokratiske Vælgerforeninger rundt om i de Byer, hvor vi har Afdelinger, været ymtet om, at vi var for radikale, men det er dog ingen Steder kommen saa vidt, at de har villet udelukke vore Afdelinger fra Arbejdernes Møder eller Sammenkomster; dette er nu sket oppe i Thisted.

Arbejderne i Thisted har vedtaget at demonstrere den 5te Juni, men Lederne for socialdemokratisk Vælgerforening deroppe satte sig imod, at vor Afdelings Banner og dermed Afdelingen fik Adgang til Demonstrationen; derimod havde den indbudt det radikale Venstre — karakteristisk.

Det blev da ordnet saaledes, at en Afstemning i Fagforeningerne skulde afgøre Spørgsmaalet, og Resultatet deraf blev, at vor Afdeling blev nægtet at deltage med 71 Ja- og 86 Nejstemmer. Men da to Fagforeninger ved en Forglemmelse blev forhindret i at stemme, og disse tilsammen udgjorde 22 Stemmer Ja og 0 Nej, har vor Afdeling faktisk sejret moralsk, og det er det bedste. Lad Lederne deroppe saa hænge sig i Formaliteten, det vil kun skade dem. Den Grundlovsdag kan maaske snart komme, hvor Arbejderne bliver hjemme, saa kan de demonstrere sammen med den radikale Overklasse, det Selskab passer sikkert ogsaa bedre, i hvert Fald for enkelte af dem, der hører til den nederdrægtige Middelstand, og som saadan plyndrer Arbejderne lige saa meget som de store Mestre og Fabrikanter.

Naar de Herrer ønsker det, skal vi gerne paatage os det Stykke Arbejde med: at overbevise Arbejderne om, at Middelstanden ikke bør have Plads blandt Arbejdernes ledende Mænd. Thi de Herrer lusker om i Krogene og fortæller, at vi er for radikale. De er endnu ikke bleven klog af, at det er dem selv, der er for moderate; men det skal vi selvfølgelig ogsaa gerne paatage os at overbevise Arbejderne om.

Oppe i Thisted vil de altsaa have Kamp, saa lad dem endelig faa deres Ønske opfyldt; vi tager Handsken op.

Vore Modstandere i Thisted søger nu rundt i Fagforeningerne at fremlægge vort Program og vort Formaal, og senere tager vi et offentligt Møde paa Spørgsmaalet, lad os da mødes i aaben Mark og tage en Tørn; der er ikke noget, vi hellere vil.

Resultatet af den opstaaede Kamp har kun bevirket, at der er bleven Røre om vor Bevægelse, og det takker vi selvfølgelig for; bare bliv ved, saa skal det nok gaa.

Chr. Christensen.

Tag Ordet!

Vore Fagforeninger.

Staar du i din Fagforening?

Det er et Spørgsmaal, der rettes til den unge Mand, naar han er naaet 20 Aars Alderen.

Man er jo heller ingen »god Partifælle«, naar man ikke ogsaa staar i sin Vælgerforening; men dette sidste skal jeg dog ikke komme ind paa her.

Svaret paa det første Spørgsmaal bliver altid enten: »Ja, se'føl'li'«, eller ogsaa — og da altid i en lidt undskyldende Tone: »Nej, det gør jeg ikke endnu, men jeg skal se at komme derind«.

Saa melder han sig ind og erlægger sit Kontingent Uge efter Uge, men hvorfor han staar der, det ved han ingen rigtig Besked paa. Han har lige som en Følelse af, at han er tvungen derind.

Her ligger der et stort Stykke Oplysningsarbejde for vor Bevægelse. Det maa være vor Opgave at give Ungdommen Forstaaelse heraf.

— En af de Grunde, hvorfor vi staar der, er, at vi skal staa solidariske med hverandre, naar Konflikter indtræder.

Men gør vi det?

Ja, Medlemmerne indenfor den enkelte Fagforening, som er i Konflikt, de staar for det meste solidariske og nedlægger Arbejdet alle sammen. Men saa maa denne

Fagforening iøvrigt ogsaa se at klare sig selv.

Det har den i de fleste Tilfælde ogsaa kunnet, endog til Arbejdernes Fordel. Kun naar det har drejet sig om at forkorte Arbejdstiden, da har de som Regel maattet give tabt.

Her mener jeg, at de Fagforeninger, som betyder noget i det store Samfundsmaskineri, bør erklære Sympatistrejke med den anden Fagforening, for at denne derved kan faa sine Fordringer gennemførte, thi da først var der Tale om virkelig Solidaritet.

Og derved vilde maaske ogsaa noget af den Forskel, der nu er paa Lønnen for Fagforeningsfolk, forsvinde, saaledes at ikke, som det nu er Tilfældet, nogle kan have 50—60 Kr. pr. Uge og andre, som staar i samme Fællesorganisation, blot i anden Fagforening, kun har 50 Kr. pr. Maaned.

— Samtidig kan det være rart at lægge Mærke til en Passus, som stod i den Resolution, de arbejdsløse stillede paa Mødet i Koncertpalæet, og hvori der krævedes Udbetaling af Fagforeningernes Midler!

Naar vi tillige husker det Ramaskrig, som den Gang rejste sig fra »Soc.-Dem.« mod denne Tanke, saa forstaar vi, at der her er delte Meninger om Fagforeningernes Opgaver. »De vil tømme Fagkasserne,« blev der raabt, og det blev næsten betragtet som en Forbrydelse.

Noget forkert synes jeg at finde her. Tror man da endnu paa, at vi skal bekæmpe Kapital med Kapital? Har vi ikke indset, at vi da maatte have en langt større Kapital end Arbejdskøberne, som nu ogsaa er organiserede? Og mon vi ikke i Sympatistrejken har et nyt og bedre Middel i Kampen?

Kan denne lille Artikel danne Indledning til en Diskussion blandt Medlemmerne her i »Ny Tid«, skal det glæde mig meget, og min Hensigt med Artiklen er da naaet.

Vald. Nielsen.

At brække Halsen! er skam ikke morsomt;

men dette undgaar man **kun** ved at købe **!! Grand Cykler !!**

Fineste og stærkeste danske Fabrikat.

Eneudsalg: *37, Dybbølsgade 37. København V.*
(ved L. Lysgaard.)

Stort Reparationsværksted. **Billige Priser.**

Man bør ikke glemme

før man gaar til Middag hos Kongen

at faa sine Støvler forsaalede og flikkede eller, hvis de gamle ikke duer da at forsyne sig med nye hos

Axel Sundvall,
Mariendalsvej 33.

Anarkistiske Pjecer.

Kropotkin: Krigen. 10 Øre. 10 Eksempl. 80 Øre.

Nackt: Den revolut. Bevægelse i Rusland. 25 Øre. 10 Eksempl. 2 Kr.

Voltairine de Cleyre: Forbrydelse og Straf. 50 Øre. 10 Eksempl. 4 Kr.

Roller: Den sociale Generalstrejke. 15 Øre.

Friedeberg: Parlamentarismen og Generalstrejken. 25 Øre.

Krig mod Krigen. 5 Øre.

Anaraismens Katekismus. 10 Øre.

Faas ved personlig Henvendelse, Indsendelse af Frimærker eller pr. Postopkrævning hos

Rolf Hammer,
Falkonerallé 5, Kbhvn. F.

Du maa være „pip"
eller ogsaa
maa Du ha' gal,

hvis Du vil rende hen og købe Sko og Støvler i de Forretninger, der tager fra **4** til **8 Kr.** mere for den **samme** Vare end jeg.

Husk Støvlerne til Pinsen,
købes Du dem **hos mig** kommer der **god Gang** i dem, og Du **sparer** til **Pinseturen** paa dem.

Reparationer udføres hurtigt, solidt og billigt.

Alle **„S. U. F.er"** faar ekstra **Rabat,** og maa derfor **ikke** glemme *Vald. Petersen,*
Dybbølsgade 19.

HURTIGST TRYKSAGER BILLIGST

UDFØRES I

ANDERS NIELSENS
BOGTRYKKERI
MIKKEL BRYGGERSGADE 9

Korrespondance.

København V., d. 29. 4. 08.

Til

Enhver der er forlovet!

Tag Benene paa Nakken og løb saa hurtigt De kan bære dem ud til:

L. Jeppesen, Dybbølsgade 26

og faa ordnet den **borgerlige Vielse,** som besørges for den **latterlig lille Penge** af 4 Kr.; men glem endelig ikke at tage Daabs- og Konfirmationsattester samt Militærpapirer med.

L. Jeppesen.

S. U. F.

Formændenes Adresser er:

Kbhvn. Centralafd.: Andr. Fritzner, Raadmandsgade 21 F., 3.

Kbhvn. Afdel. V.: Ludvig Jeppesen, Dybbølsgade 26.

Kbhvn. Afd. C.: Victor Nielsen, Baggesensgade 34 3, N.

Helsingør Afdl.: Anth. Larsen, Brøndstræde 27.

Vassingerød Afdl.: Vald. Jensen, Høveltsvang pr. Lillerød.

Glostrup Afdl.: Chr. Christensen, Fabriksvej, Glostrup.

Taastrup Afdl.: Emil Christensen, Mejeriet, »Korskilde« pr. Taastrup.

Roskilde Afdl.: Elna Bjarnholt, Clermontegade Nr. 27.

Aarhus Afdl.: Heinr. Hansen, Sjællandsgade 132.

Thisted Afdl.: Axel Jensen, Thorsgade 3.

Frederiksværk Afd.: Skrædersv. Brask.

Socialistisk Ungdomsforbund. Formand: Chr. Christensen, Fabriksvej, Glostrup.

»Ny Tid«s Ekspedition. Forretningsfører: Alfr. Nielsen, Bagergade 21, 3.

»Ny Tid«s Redaktion. Adresse: Blaagaardsplads 12, 3, v.

Socialistisk
Arbejderblad

udgaar
hver Søgnedag.

Abonnementspris:
I København
12 Øre Ugen, 50 Øre Maaneden, 1,40 Kvartalet.
I Provinsen
koster Abonnementet 1,40 plus Postpenge.

Redaktion og Bladekspedition:
Gothersgade 41.
Tlf. 9075.

Medlemmer af Redaktionen træffes fra **8** Morgen til **7** Aften.

Cykler! **Cykler!**

Vi anbefaler alle at købe Cykler ved Cykle-Kreditselskabet, der er oprettet af Arbejdere og anbefales i Fagforeningerne af Organisationernes Fagblade. 1ste Klasses Herre- og Damecykler. Dansk Fabrikat til meget lave Priser paa Afbetaling. Ingen Udgifter ved Indmeldelser og Kontingent. Selskabets Kontor er i **Rømersgade 25, Stuen,** lige overfor Forsamlingsbygningen. **Aabent hver Aften fra 5—8, Lørdag til 9.**

Ret til Restance under Arbejdsløshed og Sygdom.

A. B. C.

Køb Deres Cycle igennem Arbejdernes Bicycle Club.

Cycler paa Afbetaling til under kontante Priser, **Herre-Maskiner 115 Kr. Dame- 120 Kr.** Henvend Dem paa Clubbens Kontor, Blegdamsvej 26, St. o. g., hver Mandag Aften fra 8—10, eller hver Aften hos Kassereren, **C. Bentzen,** Husumgade 4, 2. S., fra 7—8, eller hos Formanden, Slotsgade 1, 3. S., fra 6½ til 7½ Aften, hvor Indmeldelser modtages og alle øvrige Oplysninger gives.

Udgivet af Socialistisk Ungdomsforbund i Danmark. — Redaktør: *Mikkel Christensen.*
Trykt i Nørrebros Centraltrykkeri — Blaagaardsgade 29.